

Το κτήμα Σιστοβάρη μας ανήκει;

Στην Αγ. Ιωάννου επικρατούν πλέον ρυθμοί μεγαλούπολης, ενώ η μετατροπή του δρόμου σε κέντρο καταναλωτισμού και «ψυχαγωγίας» εξελίσσεται ταχύτατα. Η δόμηση της πόλης δεν λέει ψέματα : η απουσία ελεύθερων χώρων αποκαλύπτει την πολιτική που ακολουθείται. Μία πολιτική καθόλου τυχαία, αλλά πλήρως προσαρμοσμένη στη λογική δημιουργίας ολοένα και περισσότερων χώρων εμπορικής ανάπτυξης. Πιο απλά, μία ριζική αλλαγή του πολεοδομικού ιστού της πόλης, που αποσκοπεί στην επέκταση των εμπορικών ζωνών μετατρέποντας τους κατοίκους της πόλης από πολίτες σε καταναλωτές: αγοράζω άρα υπάρχω.

Διακρίνει κανείς το θέμα στις πραγματικές του διαστάσεις αν παρατηρήσει την ολοένα και μεγαλύτερη εμπορευματοποίηση της πόλης από την μία, και την συρρίκνωση των δημόσιων χώρων, από την άλλη. Τα παραδείγματα καταπάτησης δημόσιων χώρων μέσα στην πόλη, ή και ολοκληρωτικής οικοπεδοποίησής τους είναι άπειρα: Πεδίον του Άρεως, πάρκο Κύπρου και Πατησίων, κ.α. Η μετατροπή του κέντρου της Αγίας Παρασκευής σε ένα εμπορικό πανηγύρι καφετεριών και εμπορικών κέντρων περιορίζει τους κατοίκους της στην κατηγορία του καταναλωτή ή εργαζόμενου. Παράλληλα οι χώροι πρασίνου μειώνονται αισθητά, την στιγμή που οι πελάτες των καφετεριών πολλαπλασιάζονται, με αποτέλεσμα οι δρόμοι να είναι μόνιμως μποτιλιαρισμένοι.

Όλοι και όλες ξέρουμε το DaVinci, έναν ναό του σύγχρονου lifestyle που χτίστηκε πάνω στα ερείπια του παλιού κτήματος Σιστοβάρη. **Δεν ξέρουμε όμως, ή κάνουμε πως δεν ξέρουμε, τις απίστευτες αυθαιρεσίες που έγιναν και γίνονται σε βάρος των δημοτών της Αγίας Παρασκευής όσον αφορά τους χώρους παρκαρίσματος και το πεζοδρόμιο που πλέον ανήκει στους πελάτες και τους μπράβους του DaVinci.** Το τερατούργημα αυτό ήταν να κλείσει στις 21 Αυγούστου εξαιτίας της διαμαρτυρίας των περίοικων για την ένταση του ήχου. **Τελικά το νομικό παραθυράκι εφευρέθηκε από τους δικηγόρους του DaVinci, αφού οι υπεύθυνες για την ένταση του ήχου βρέθηκαν: ήταν οι καθαρίστριες, που τα βράδια, όταν εργάζονταν στον εργασιακό παράδεισο του DaVinci, έβαζαν με το τρανζιστοράκι τους δυνατά μουσική (!!!). Δεν μας είπαν βέβαια αν ήταν ελληνικά σκυλάδικα ή ροκ μουσική, αλλά τουλάχιστον ανακαλύφθηκαν οι ένοχοι.**

Η συστηματική καταπάτηση του πεζοδρομίου από τα αυτοκίνητα των πελατών του DaVinci έχει προκαλέσει την αγανάκτηση των κατοίκων της περιοχής, οι οποίοι αυτή τη στιγμή κινούνται νομικά εναντίον του. Συγκεκριμένα, έχει γίνει προσφυγή στο Συνήγορο του Πολίτη για το παράνομο παρκάρισμα και την καταπάτηση από το DaVinci, η οποία πλέον αποτελεί άμεσο κίνδυνο για τους περαστικούς που αναγκάζονται να περπατάνε στο δρόμο. **Την ερχόμενη Τετάρτη** δικάζεται μία ακόμη αίτηση ασφαλιστικών μέτρων από κάτοικο της περιοχής για διατάραξη κοινής ησυχίας. Αν κερδηθεί η δίκη υπέρ του μηνυτή υπάρχουν πιθανότητες να κλείσει το Sistovari Hall προσωρινά ή ακόμα και οριστικά.

Όσον αφορά τη στάση της δημοτικής αρχής, δεν έχουμε αυταπάτες ότι θα επιτρέψει να κλείσει ποτέ, έστω και για 10 μέρες - **τη στιγμή κιάλας που το DaVinci είναι χορηγός του επίσημου περιοδικού του δήμου.** Η άποψη εξάλλου του **δημάρχου** σε συνέντευξη στη «Φωνή του Δημότη», είναι ότι **μέσα στο DaVinci τελούνται «δημοτικές και κοινωνικές δραστηριότητες».**

Προφανώς ή δεν καταλαβαίνει ή κάνει ότι δεν καταλαβαίνει ότι πρόκειται για μια επιχείρηση, που από τη φύση της σκοπό έχει το κέρδος- μέσω της επίδειξης κίτς πλουτισμού και lifestyle- και όχι την προσφορά κοινωνικού έργου. Αν ήθελε η δημοτική αρχή να στραφεί ουσιαστικά εναντίον του DaVinci, θα το έκανε με το να είναι έμπρακτα στο πλευρό των κατοίκων και όχι με επικοινωνιακά τρικ του δημάρχου, όπως τα κολωνάκια που μετακινούν κατά βούληση οι μπράβοι του DaVinci, λειτουργώντας σαν τοποτηρητές της περιοχής. Σίγουρα δε θα το έκανε με την τακτική παρουσία του δημάρχου σε εκδηλώσεις του μαγαζιού και φιλικά χτυπήματα στην πλάτη στον ιδιοκτήτη του, Σαμουρέλη, «νομιμοποιώντας» κοινωνικά την παρουσία του στην πόλη...

Να ξεκαθαρίσουμε, πάντως, ότι τα νομικά μέσα είναι μόνο ένα κομμάτι του ευρύτερου αγώνα για τον συγκεκριμένο χώρο ο οποίος δεν πρέπει να περιοριστεί εκεί. Το ζήτημα λοιπόν είναι να δημιουργηθούν **δημόσιοι χώροι** διαλόγου, όπου θα μπορούν οι κάτοικοι να συνδιαλέγονται ελεύθερα και ανεμπόδια. Όταν λέμε δημόσιοι χώροι, **δεν εννοούμε σε καμία περίπτωση «δημοτικοί»**. Δηλαδή δεν εννοούμε χώρους απολογισμού του έργου της δημοτικής αρχής (που έχει γίνει, μάλλον με αστεία αποτελέσματα,) με όρους που αυτή η ίδια βάζει από την αρχή, αλλά αντίθετα χώρους πολιτικούς ή απλά ανοικτούς, όπου οι κάτοικοι θα θέτουν τα προβλήματα που τους απασχολούν και γενικότερα θα επικοινωνούν μέσα από την τέχνη, τον πολιτισμό κλπ.

Έτσι, κάλλιστα στη θέση του DaVinci θα μπορούσε να υπάρχει ένας ελεύθερος κοινωνικός χώρος. Ένας χώρος - που απουσιάζει από την πόλη - **κοινόχρηστος και διαμορφωμένος από τους κατοίκους για τους κατοίκους**. Ένας χώρος που θα μπορούσε να φιλοξενήσει από βιβλιοθήκη μέχρι παιδότοπο και από στούντιο για τοπικά συγκροτήματα μέχρι ατελιέ. Ένας χώρος που θα φιλοξενεί λαϊκές συνελεύσεις και πολιτιστικές ομάδες. Ένας χώρος πρασίνου, φαντασίας και δημιουργίας. Έτσι θέλουμε το κτήμα Σιστοβάρη. Έτσι θέλουμε ολόκληρη την πόλη. Μια πόλη ανθρώπινη, στην οποία οι κάτοικοι θα μπορούν να επιλέγουν τους χώρους αναψυχής ελεύθερα. Μια πόλη η οποία θα διαχειρίζεται και θα διευθύνεται από τους ίδιους τους κατοίκους με βάση τις ανάγκες και τις επιθυμίες τους. Αυτή είναι η πρότασή μας. Και στον αδιαμεσολάβητο και αμεσοδημοκρατικό αγώνα που έχουμε ξεκινήσει όλοι είναι καλοδεχούμενοι να συν-διαμορφώσουν και να συν-αποφασίσουν.

**όλες και όλοι στις 20 Ιανουαρίου στο
ειρηνοδικείο Χαλανδρίου όπου
θα κριθεί η συνέχεια του θέματος**

**Άμεση απόδοση του κτήματος
Σιστοβάρη στους κατοίκους**

Ανοιχτή συνέλευση κατοίκων Αγίας Παρασκευής

anoixtisynleysiagparaskevis.blogspot.com